

Abonamentele

Pentru Sibiu:
1/25 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
mai dinca la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:
1/2 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:
10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insetriunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțunea și Administrațunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumera și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscrise nu se înapoiază.

Sibiu, 31 Iulie st. v.

Li s'a făcut sănătatea acum câteva zile
noastre din Bucovina o mare ne-

Una dintre foile noastre i-a prezentat
publicului ca pe nisice oameni, care ar
rămăși în Bucovina ceea ce Maghiarii
în Ungaria.

Bucovina, deși vecină cu Ardealul, este
isolată față cu noi, Bucovinenii, deși
neștiți și în același timp conaționali
noștri, ne sănătate foarte puțin cunoascuți.
Nu ni se poate cere să-i cunoasem,
poate însă cere și trebuie să se ceară,
acela, care nu-i cunoasce, să nu vorbească
despre dînsii.

A trecut o sută de ani de când Bucovina a ajuns sub stăpânirea Habsburgurilor. Este o parte din Moldova, pe care
i-a cedat-o curții din Viena după
dela Cuciuc-Cainardji, pentru că să
comunicaționea strategică
intre Ardeal și Galitia. Poarta otomană
i-a dat și ea învoirea și astfel la
1777 Bucovina a trecut definitiv sub
stăpânirea Habsburgilor, ca un post
însprijinit spre Orient.

Înă la anul 1775 s'a făcut în nouă
o numărătoare și s'au constatat
familii (vre-o 50,000) suflete,
Ruteni, Ovrei și Armeni. Cea
de căpetenie preocupare a baronului
Lichtenberg, organizatorul terii, era să sporească
populațione, și curențul de
căpetenie era atât de puternic, încât în
tendință a trebuit să se tragă un cordon
mai ales spre Galitia, pentru că
sporească năvălirea oamenilor. Dece anii
urmă, la 1785, s'au constatat aproape
100 familii (vre-o 150,000 suflete). Conținut
erau Ruteni din Galitia și România
din Maramureș, din Ardeal și chiar din
Transilvania. Numerul familiilor ovreesci se
douăsese în urma măsurilor severe luate
de la vreo 170, dar sporiseră
Polonezii și veniseră câteva sute
de coloniști germani în țară.

Pe timpul împăratului Iosif II. Bucovina se anectează la Galitia și se regăsește totodată și pozițunea bisericii ortodoxe. Se cassează cele mai multe mănăstiri, se reduce numărul călugărilor, iar averile
administrative se adună la un loc și se aduce
în beneficiul Episcopiei Rădăuți, mutată acum cu reședință la Cernăuți.

Asta săi Bucovina este un ducat autonom, cu dieta și administrația sa provințială, episcopul Rădăuților a devenit metropolit al Cernăuților și veniturile fondatorilor stau la dispozițunea sa. Într-un singur punct
mai atât de Galitia: ea și
curtea de apel în Leov.

Timp indelungat administrațunea Bucovinei a fost germană și funcționarii erau
ale Polonezi, Ruteni din Galitia și
puțini Germani. De-asemenea din ve-

Cernăuți o scoala reală (8 clase) și în
Suceava un gimnasiu, ba în cele din urmă
și universitatea din Cernăuți, toate aceste
cu limbă de propunere germană. Nu
aveau nici Români, nici Rutenii o clasă
de oameni culti, pentru că să ocupe funcționile publice, nici o literatură destul de
înaintată, pentru că să se poată introduce
limbele lor în aşezările de învățămînt.
Tocmai de aceea însă s'a deschis concurență,
s'au trimis cu ajutor din fondul
religionar tineri români și ruteni la
universitățile germane, mai ales la cea din
Viena și astfel s'a creat încetul cu încetul
o clasă cultă pămînteană.

Asta săi Bucovina poate să se administreze
ea însăși, nu mai are trebuință de
Polonezi și Ruteni polonișați.

E dar un lucru foarte firesc, că se
manifestă în Galitia tendența de a anexa
Bucovina, eare timp indelungat a fost un
teren de exploatare pentru dînsa și un
loc de căptuire pentru foarte mulți dintre
fiii ei rămași pe drumuri. Nu e cu toate
aceste mai puțin adevărat, că cererea de
anexare nu are nici o intemeiere istorică
și că Bucovina, autonomă, îmânațează mai
sigur și mai repede în dezvoltarea ei.

Elementul însă, care cu deosebire
are interes de autonomia terii, e cel român
și prin aceasta el devine firescul
rezentant al terii autonome.

Trecând dar cu vedere, că țara e
română din punctul de vedere istoric,
trecând cu vedere, că Români sunt majoritatea
ei relativă, elementul român trebuia să
ajungă mai curând ori mai târziu
în fruntea afacerilor, fiindcă el are un
deosebit interes pentru consolidarea relațiunilor publice.

Dar ceea ce i-a adus pe Români din
Bucovina în fruntea afacerilor publice e
succesul, pe care l-a avut în concurență
de cultură. Clasa cultă din Bucovina e
aproape cu desăvîrșire română, și numai
în mică parte ruteană.

În sfîrșit, tocmai acum, când relațiunile
cu Rusia par mai mult ori mai puțin
intime, nu elementul rutean, ci cel român
e reprezentantul firesc al unei terii, pe care
Monarchia își-a anexat-o anume ca poziție
de apărare față cu Rusia.

Elementul român însă nu stăpânește
Bucovina, ci conduce numai dezvoltarea ei
pacănică, păzesce dreptatea.

Baronul Vasilescu, noul căpitan al provinciei,
dă expresiune sentimentului public român,
când rostesc cu ocazia unei
deschiderii dietei următoarele cuvinte:

"Uniți vom fi, domnilor, și în tendență de
a evita dela pertractările acestei case finale
acele lupte, care se ivesc încă colo în alte diete
(bravo! aplause în casă). Noi n'am avut să purtă
astfel de lupte, și aceasta se va evita de bună
seamă și în viitor, dacă va avea fiecare dintre
noi deviza: *dreptate egală pentru toți* (bravo, bravo).

"Atingând domnilor cestiușa națională, îmi
veți concede ca unui Român, ca să-mi exprim,
în diaconie, în care sunt chemat prin finală grafie
de a lua presidiul în această casă înaltă, părere
mea subiectivă despre cestiușa națională în
Bucovina.

„În Bucovina trăesc lîngă olaltă trei naționalități
egal îndreptățite, ale căror limbi se
privesc ca ale terii; aceste sunt: naționalitatea
română, cea germană și cea rutenă.

„Care sunt deci aspirațiunile noastre naționale? Noi Români tindem în sfera ideii fundamentale de stat a Austriei, de care ne ținem neabuțui și cu toată loialitatea, tindem la *desvoltarea naționalității* noastre pe acele base, care
ne sunt garantate prin legile fundamentale de stat, și de bună seamă am cădă sub desprețul general și o am și merită aceasta pe deplin, dacă
am renunță de bună voie la drepturile, ce ne
sunt date nouă prin lege.

„Prin cuvintele aceste e precisat întregul
nostru program național și credem-ni mie fără
oare-care intenție ascunsă, și numai nisice
informări tendențioase ne-ar putea insinua oare-care
alte tendențe.

„Acesta este un program, carele nu violează
drepturile altuia, și ar trebui să se dovedească
ori de am cercat cândva de a viola drepturile
recunoscute prin lege ale unei naționalități conlocuitoare din Bucovina.

„De drepturi egale se bucură și compatriotii
noștri ruteni.

„Noi îi stimăm din toată inima; căci *acela*
carele iubescu adevărat naționa sa, a căla nu
poate și nici nu trebuie să dea mâna de
ajutor la scurtarea drepturilor altor
naționalități, dacă nu voiesce ca o astfel
de nedreptate să serbeze cândva
asupra naționiile sale proprii.

„Tot atât de puțin ne-ar putea trece nouă
prin gând de a contesta drepturile Germanilor
garanteate prin legile fundamentale ale statului.
Limba germană este limba nației noastre dinastiei;
ea este unică legătură între popoarele
monarchiei austriace. De aceea a și devenit ea prin
împregnările limba statului. Ea este limba unei
naționi, ce stă pe un grad înalt de cultură, a cărei
cunoștință este neapărat necesară pentru
fiecare austriac. Si noi să fim atât de sovinisti,
ba și ducăt de neprudență, să depărtem această
limbă dela noi sau să voim de a viola drepturile
Germanilor în Bucovina?! Nu domnilor, pe
cât de puțin voim a ataca pe Germani în drepturile
lor, tot atât de puțin și pe Ruteni. Lase-ne
deci compatriotii nostri germani și ruteni în
drepturile noastre, și noi de bună seamă nu vom
întreprinde nimic, ce ar putea tulbură relațiunea
noastră față cu dînsii."

Având consciința trăinicie și a valoarei
noastre etnice, noi Români nu ne
temem nici odată de concurență liberă în
dezvoltare, nici odată și nicăieri, nici în Bucovina,
nici în România, nici în Ardeal, unde n'o avem, dar cu ajutorul lui Dumnezeu
vom săci mai curând ori mai târziu
să ni-o asigurăm. Dacă vrem să ne
căștigăm vre-o putere, aceasta nu poate
să fie decât aceea, pe care ni-o pot da
simpatile vecinilor nostri. Nu prin ură,
ci prin iubirea lor, vom ajunge, dacă dată
nu este să ajungem vre-o dată să fi puși
în rîndul popoarelor, care nu în zadar
au trăit.

Solidaritatea română.

III.

Ei bine! dacă Maghiarii în evul de mijloc n'au sciat încungiura catastrofei, ar fi
fost eu că să fie mai circumspecti, cel puțin
pe la jumătatea secolului al nouăspredecelea
și la anii 1848—9 să încungiure conflictul
cu naționalitățile nemaghiare, locuitoare
vechi în terile ungurești, să încungiure
conflictul cu dinastia însăși. N'a fost pentru

dînsii nici aceasta cu putință, atunci, cu
drept cuvînt, se putea spera, că au căpătat
mințe din lecțiunile de după catastrofă și de după sfîrșitul conflictului, cel
puțin în măsura încât promiteau ei însăși
în ajunul dîlilor, în care stau să pună
picioarul în scară spre a se avînta în șeaua
puterei.

Toate aceste le-am așteptat noi, cari
n'avem aspirațiuni de a conduce o lume,
dar judecăt luerurile mai linistești.

Ei însă, „conducătorii” dacă ar fi
după fantasii lor ai „lumii”, n'au învețat
și nu învață nimică din trecut.

Dela 1867, va să dică de septembrie
deci ani începăt, n'au observat, o singură
dată, că în cont de slabiciunile lor omenești
din trecut, nici de promisiunile cu
care se lăudau îmânația naționalităților în
tr'un interval de șepte ani, îmântă de a
deveni stăpâni ai situației.

Bărbății lor de stat, în și afară de
funcțiuni politice, pare că și-au făcut drept
programă, ca din dî în dî să meargă treptat
înainte în provocarea naționalităților
nemaghiare. Începând dela isgonirea naționalităților
nemaghiare, îmânația din funcțiuni, s'au
amestecat în afacerile lor bisericesci, școlare
și sociale, și acum au ajuns ca în
organele lor de publicitate să-și bată capul
cum să facă legi speciale prin care să pună
lanțuri nouă pe brațele și picioarele
naționalităților nemaghiare, fără de a altera
legile librale menite a remâne o proprietate
exclusiv maghiară.

Ati audit genialitate? Maghiarii, că
valerii moderni ai libertății, vor cu
ajutorul sclaviei intelectuale să „des
teptă” popoarele din somnul lor de moarte,
în care le-au adunat asupratorii lor.

Până acum suntem, ce e drept, numai
până la articoli de diare. Însă din experiență
ce avem și din împregnarea, că
articoli sunt aplaudați și de presa oficioasă
a guvernului unguresc, nu vom
greșii, dacă vom face concluziunea, că articoli
sunt vestitorii cugetelor, cu care se
ocupă sferele normative ale guvernului.

Si apoi când guvernul își-a ales o
maiioritate precumpenitoare în casa depu
taților, cum își-a ales în anul acesta pentru
sesiunile parlamentare următoare, distanța
dela cuget pâna la proiect de lege nu mai
e tocmai mare, ear dela proiect de lege
până la o lege completă, în împregnarea
ca cele dela noi, distanța e și mai mică.

Dar chiar când o schință de în
lepciușă politică ar inspira pe bărbății po
litici ai Maghiarilor, dicându-le că idea cu
legile speciale pentru naționalitățile nemaghiare
e mai greșită decât toate celelalte
de până acum, moralicesc sunt siliți, să
facă reclamă cu dînsa. Deși guvernul
actual numerice este asigurat în casa depu
taților, prin modalitatea cum guvernul își-a
făcut și de astădată maiioritatea, i s'a pălit
de nou și foarte tare vađa îmânația opo
zițunei maghiare. Si atât de cu minte
este guvernul, încât opinionea publică a
opozitiei maghiare să nu o ignoreze.
Deci mijloc mai prăbat ca sovinismul
nu este, și mai potențat ca în legile spe
ciale pentru naționalitățile nemaghiare so
vinismul n'a fost nici-odată. Pentru ce
nu l-ar întrebuița dar și acum spre a
mai domolii armele opozitiei?

Încă n'am putut ajunge a cunoașce
în întregul ei opinionea opozitiei în
punctul de care ne este vorba. Scim însă
din trecut, că dacă se tractează de a lovî
în naționalitățile nemaghiare, opozitinea
numai decât slabesc din rigorositatea ei

față cu guvernul. Ba am avut ocazie la proiectele privitoare la scoale, să vedem pe frații certați din dreapta și din stânga casei deputaților unguresc, îmbrățișându-se în chipul cel mai doios și înjurând frățesc pe „massa brută“ a Olahilor „daco-român“, pe „panslavistii“ Ruteni, Sârbi și Slovaci și pe „nemernicii“ Sași, că sunt trădători de patrie, pentru că nu și urăsc cu deservire limba și celelalte însușiri naționale, moștenite dela părinții și dela strămoșii lor.

Ideea de stat e în pericol, așa se declamează în astfel de casuri în presa maghiară de toate nuanțele. Si se înțelege de sine, după cum înțeleg Maghiarii lucrurile, că dacă „ideea“ maghiară „de stat“ va fi în pericol, și din conducerea monarhiei, a Europei și din marsul Maghiarilor în fruntea civilizației nu se va alege nimică.

Pentru încunigurarea unui astfel de potop, se plătesc solidaritatea între partidele maghiare în față cu naționalitățile nemaghiare.

Ar crede, cineva că pe noi, pe Români ne va supera solidaritatea aceasta.

Ne supera și nu ne supera.

Ne supera vădundu-o îndreptată în contra binelui comun al tuturor popoarelor din țările unguresc și în contra adevărătelor interese ale Monarchiei, pentru că fiind oameni fără aplecare la stăpânire ne doare când vedem oameni cu ambiiuni atât de exagerate, care trec în sumeție, consumându-și puterile în lupte sterpe și zadarnice. Nu ne supera, pentru că dacă e vorbă că printr-o solidaritate de aceasta au de gând să ne stîrpească sau să ne facă ori-care alt rău, noi scim, din capul locului, că nici încercarea aceasta, nu-i va duce pe Maghiari la scop. Un popor, care a rezistat altor năpăstuirii mai mari, puțin și pasă de încercarea cea din urmă și desprătă a unor oameni cari nu sciu ce fac.

Un lucru însă am vră să aflăm dela bărbății politici ai Maghiarilor: cred ei că prin modalitatea de mai sus dovedesc lumii chemarea lor de a merge în fruntea Ungariei, în fruntea Monarchiei?

Dacă cred, se înșeală amar. Timpul vorbelor late a trecut. Lumea de ați nu mai caută în gura oamenilor, cari nu pregetă cu lauda proprie, ci așteaptă să se vadă faptele. Faptele decid în diua de astăzi.

Cu ambiiuni deșerte ați nu merge nimene departe. De aceea nu ambiiunea nobilă a Maghiarilor este ceea ce ne jignesc, ci cea deșartă, de care ne împedecăm în toate dilele. Contra ambiiunii nobile nu am dice un cuvântel măcar. Căci cine nu s-ar bucura când ar să că în apropiere nemijlocită are pe cineva, care de voie bună ia asuprași rolul de un fel de prevență pămîntească.

Domnii aspiranți la conducere însă ar trebui să ne arete, înainte de toate, ca să avem încredere într-înșii, că au simț și pentru istorie și pentru dreptate și în sfîrșit că sciu cugeta și la viitor.

Să ne arate că nu vor să facă *tabula rasa* cu istoria națională a fiecărei naționalități și drepturile acestora, și că viitorul se asigură pentru toți mai bine, dacă fiecare naționalitate va avea interes egal pentru apărarea caminului seu.

Că Maghiarii dispun de o majoritate numerică relativă, ni se pare prea puțină cuaifiune pentru ambițiunea de a sta în frunte și a conduce. Si mai puțină cuaifiune de conducători și-au agonișit și și agonișesc prin atitudinea cea „părintească“ și prin rolul arrogat de providență, cu care se încearcă a suprima ori ce miserează întră cât nu este de proveniență maghiară.

Si fiindcă Maghiarii altă cuaifiune nu au dovedit spre a putea conduce popoarele nemaghiare, trebuie să se cugete acestea serioș la modalitatea cum să scoată carul statului din nomoul, în care Maghiarii cu desertăciunile lor îl cufundă.

Ceea ce Maghiarii au și că vor face singuri, pentru că să amăgească popoarele nemaghiare, spre a le suprematisa, să caute să face ele, împreuna cu Maghiarii: să caute să resolva cu „sîrguina consientioasă“, corespunzător împregiurărilor celor grele ale timpului, problema spre folosul monarhiei și a țării.

Spre sfîrșitul acesta să procedă naționalitățile nemaghiare solidare și să si lească moralicește și pre Maghiari să intră în solidaritatea lor.

Nu începe îndoială că pentru a ajunge la o solidaritate corespunzătoare problemei ce ar avea să resolva împreună, se cere înainte de toate că fiecare în parte să fie solidară la ea acasă.

Români fără de mare sgomot au înțeles de mult necesitatea și au și făcut pasul cel dintâi, pentru că au proclamat solidaritatea ca basă la atitudinea și la procederea lor politică.

Revistă politică.

Sibiu, 31 Iulie st. v.

Foile din Budapesta publică un proiect de reformă pentru biserică israelită din Ungaria. Nu ne importă schimbările pe care voiesc conducătorii Ovrelor să le introducă în biserică lor; constatăm însă biserica ce sunt dialele maghiare, pentru că după acest proiect pe viitor limba de rugăciune a Ovrelor va fi cea maghiară. Si cum să nu se bucură de acest progres în maghiarisare? Bucurește, noi nu-i învidiam. Noi scim din bătrâni că lupul și schimbă părul, dar năravul nu, și de

aceasta ne ținem. Tot astfel va fi și cu mulțimea Ovrelor. Împregiurarea că pe viitor se vor ruga în limba maghiară, nu ne îndreptășește nici decum a crede că prin aceasta se va schimba și fința lor morală. Ovreul va rămâne Ovreu, roage-se el în limba franceză, engleză germană, spaniolă ori maghiară. Ce le pasă însă Maghiarilor de aceasta, lucru principal pentru ei este să vorbească cineva în limba maghiară. Limba preschimbă apoi totul ca prin minune, căci eata ce ne spune „Kolozsváry Közlöny“ în primul seu articol: „Dacă terenul necult va audă din gura Ovrelui în locul sgomotului neprinciput frumos rugăciune maghiară, dacă vor înceta obiceiurile, care stau în contradicție cu vederile creștinilor și care rămân neprincipute de cei neinițiați, se vor dărâma zidurile despărțitoare și va dispără și împotrivirea îndreptnică, ba chiar dușmanoașă.“

Foaia oficială publică *scriptul regesc* prin care se convoacă *dieta croată* pe 23 I. c. st. n. Starcevicienii vor avea prin urmare din nou ocazie de a-și vîrsa focul dela inimă contra guvernului croat și contra Maghiarilor, dar nu pentru mult timp, căci, după cum se vorbesc, dieta va fi numai vre-o căteva ședințe și apoi va fi disolvată. Câmpul de luptă se va muta în cercurile electorale și în vederea animositaților și agitațiunilor, care domnesc în Croația, cu drept cuvânt ne putem aștepta la lupte foarte crâncene.

Cu privire la *întrevaderea principelui Bismarck cu Kálmoky* ceteam în „Nemzet“ următoarele: „Încă în timpul întrevaderii monarhilor se vorbia, pe baza telegramelor din Berlin, că principalele Bismarck și contele Kálmoky, ca și în anii trecuți, se vor întâlni și în anul acesta la Gastein. Acum în aparență primim din isvoare competente sciri, care se contradic cu totul unele pe altele. După „Bud. Corr.“ întâlnirea celor doi ministri de externe, în urma întâlnirii monarhilor, respective a principelui Reuss cu contele Kálmoky, a devenit de prisos. „Corespondenței Politice“ însă i se crie din Berlin, că acolo se menține cu statornicie scirea despre întâlnirea celor doi ministri de externe. După propriile noastre informații principalele Bismarck nu vine în nici un cas anul acesta la Gastein. Dar se înțelege, aceasta nu este un cuvânt ca să nu se repete și în anul acesta convenirea personală, care, aşa dicând, de un sir de ani începând face parte din aparatul alianței dintre noi și Germania.“

Încordarea, ce există între Cehii și Nemții din Bohemia, dă adeseori nascere la manifestații ridicolă. Eata ce se comunică din Praga: „În apropiere de Praga, la stațiunea Böhmisch-Brod, s-a întunit astăzi sub cerul liber un meeting cercetat de vr'o

2000 persoane. Oratori principali au fost deputatul Dr. Eduard Gregr și profesorul Tilscher; ambii au tunat și fulgerat contra Schulvereinului german. Gregr a dîs că prin Schulverein se cresc numai renegati, anarchisti și petrolieri, cari apoi, întocmai ca Ienicerii, nu mai crău nici pe părinții lor slavi. Statul este dator să pună stăvilă acestei desnaționalisări în Bohemia, dacă voiesc ca Austria să nu cadă sub stăpânirea prusiană. Dacă luerurile vor merge tot așa, atunci în curând nu vom mai avea împărat al Austriei ci numai rege al Prusiei.

Congresul francez continuă discuția asupra revisiunii constituției. Din partea stângii extreme și din partea monarhistilor se pun fel de fel de pedeci, spre a trăgăni că se poate mai mult opera revisiunei. Cu toate acestea revisiunea progresează. Până acum s-au votat art. I și II din proiectul presentat congresului.

În **capitala Belgiei** s-au întrunit dilele trecute toți primari și consilieri comunali, cari aderă la principile librale, și în urma unor discursuri pline de săgeți contra guvernului actual, au primit în unanimitate o rezoluție, prin care protestează contra proiectului presentat de guvern în privința organizării scoalelor.

„Intoleranța“ Germanilor — „intoleranța“ Românilor.

Toamna acuma cînd onorabilul Worms și ridică glasul în parlamentul Englăriei pentru frații sei „prizonieri“ din România, printre o ciudată coincidență se dau două dovezi în Germania, cum și în Europa „apuseană“ lumea tot de rei i-ține pe făcătorii de rele, fire-are aceștia chiar și — Ovrei. Una dintre aceste dovezi este publicația din marele diar „Kölische Zeitung“, un articol ce-l reproducem la alt loc, alta, și mult mai însemnată, este isgonirea „Rușilor“ din Berlin, care pentru lumea politică a fost o enigmă până atunci, până când șiaristica ovreească, atotputernică în ale „opiniei publice“, a sciut să amăgească lumea prin frazele „liberale“, îndreptate mai cu seamă în contra „reactionarului“ Bismarck, care vrea să-i facă hățăr „archi-reactionarului“ Muscal. Cestiuile de liberalism, anarchism internațional... toate, numai cestiuile ovreească n'a fost. Dar adevărul își face cale, chiar dacă falanga gazetarilor jidani, foarte „liberali“ când e vorba de Jidani, ar fi și mai puternică. Eacă cum adeca se explică isgonirea „Rușilor“ din Berlin după o corespondență trimisă de acolo diarului vienez „Vaterland“:

„De cățiva ani și cu deosebire de pe timpul tumulturilor rusesc în contra Ovrelor, numeroase elemente jidano-rusesc, cari moralicește și psihicește sfîrșesc puțină încredere, îndreptă pașii sei mai ales către Berlin, deoarece cred, că în marele oraș își vor pute continua eu

Foia „Tribunei“.

Pădureanca.

Novelă
de

Ioan Slavici.

(Continuare.)

Două săptămâni înainte de sf. Dimitrie, întorcându-se dela tîrg pe la Socodor, din vorbă Busuioc aflat despre cele petrecute între Sofron și Simina.

Pe drum, până acasă, și acasă plimbându-se dela usă până la fereastră, el își resucea mereu mustață: acum se putea apropia de Simina, și vorba era numai cum s-o apuce, ca să te strînsă.

Banii lui Sofron erau în mâinile lui. Nu-i ținea el, și deduse cu împrumutare pe la alți oameni, însă dela el atîrna, când să-i înapoieze datornicii. Erau dați, ce-i drept, până la sf. Dimitrie, dar greu ar fi fost să-i capete mai nainte, — mai tîrziu? nimic mai lesne!

El chemă pe Oana lui Toader, unul dintre datornicii, la sine și începând să-l strîngă în chingi.

Datornicii se află în strîmtorare totdeauna, când le ceri banii, eară Oana mai și păgubise de cu primăvara cu un bou: el se rugă dar să-i îngăduie o luna — două macar.

Bucuros, chiar și un an, — și răspunse

Busuioc, — dar tu scii, că banii nu sunt ai mei. Vorbiți cu Sofron.

Il scia Busuioc pe Sofron, că nu scie stăru și că nu se poate depărta fără de banii lui. Tîne la banii sei omul, care i-a câștigat în suadoarea fetii sale.

O scia și Sofron aceasta, și tocmai de aceea deduse banii lui Busuioc, la care nu putea să-i piardă, pentru că avea din ce să-i înapoieze și avea destulă trecere, ca să-i scoată dela datornici.

Sofron stete dar mult pe gânduri, când datornicii veniră să-l roage, ca să-i mai îngăduie.

Eu n'am bani la voi, — grăi el în cele din urmă; — banii ce-am avut i-am dat lui Busuioc, la el am bani, și nu e treaba mea ce a făcut cu ei.

Asta așa era, dar dacă Sofron era om cu minte, nu erau nici datornicii mai proști și înțelegeau, că Busuioc i-a trimis la Sofron, fiindcă vrea să și-l mai te slugă, să-l aibă legat, ceea ce le venia și lor la socoteală.

Dacă-i așa, apoi sănătate bună, nici noi n'avem să-ți dăm bani, — ăsăză ei și se dușeră în trebile lor.

Sosind diua de sf. Dimitrie Sofron era hotărît, ca totdeauna, să plece, dar altfel toate erau ca mai nainte.

El se duse la Busuioc, ca să-i facă socoteala de simtrie.

Și o și făcă.

Busuioc îi numără până la cel din urmă crețar ceea ce îi mai rămăsese, îi poftă noroc și spor la toate, dar de bani nu-i pomeni nici c' o vorbă macar.

Se vede că uitat! — își dise Sofron și mai așteptă, că doară să-i va aduce a minte.

Busuioc însă începând să vorbească de toate, numai de banii lui nu.

Sofron pleca în cele din urmă, se mai opri din drum mai nainte de a ei din casă, se opri încă odată, după ce închise ușa în urma sa, stete căt stete și începând să se scarpene în dosul urechii.

O să mă mai gândesc! — dise el plecând. — Se vede, că tocmai acu nu-i are la îndemâna.

Și ear începând Sofron să se gândească.

Trecu o zi, trecuă două, trecuă o săptămână, dar Busuioc nu-l mai chema să-i dea banii. Stetea așa la casă, făcea treburile ca mai nainte, dar nu mai era slugă cu simtrie și par că-i era rușine să mai stea așa fără de nici un rost la casa omului și să-i mânânce pânea. Nici nu trecea însă seară, fără el să-i dică: Mâne vorbesc cu el. O dică, dar n-o făcea. Era totdeauna ceva la mijloc: mai că Busuioc avea oameni la casă, mai că Vica se certase de dimineață, mai că o slujnică spărsește vr'o oală.

Dar dacă nu se ducea Sofron, el se gâ-

dia, să se ducă și cu căt mai mult se gândea, cu atât mai îndreptnic se facea în hotărârea lui de a se duce. Dela o vreme ajuns de sărăciu și dus chiar dacă fi trebuit să se treacă prin sabie și foc.

Busuioc scia de ce vine, se simțea cu toate aceste cam strîmtorat, când îl vădu întrând în casă, și-i venea să-i dică să nu încidișă ușa în urma sa. Par că nu mai era tot omul, pe care îl scia el, și fără de voie să aduse aminte de noaptea, când îl vădușe mergând spre Iorgovan.

Apoi — am venit și eu, grăi Sofron, — să văd ce mai e cu banii, pe care îl-i-am dat astăzi toamnă.

Trageți seamă, Sofroane, — îi răspunse Busuioc. — Mie nu mi-am dat nimic. Tu săcă, că eu n'am trebuință de banii tăi. Ti-am căutat numai oameni, care îl au luat cu împrumutare.

Ba nu! — îi întimpină slugă. — Ti-am dat banii. Când ne-am tocmit, am pus-o și astă în simtrie. Eu scu, căt am muncit până ce i-am adunat și n'am vrut să-i dau ori și cui, ci mi-am căutat un om cinstit și bogat, care poate să mi-i dea ori și cănd.

Eacă, — am dis, — primesce banii acestia, ca să mi-i dai la anul cu cametele lor: dacă primesci și astă, mă bag slugă la D-tă, dacă nu, fără ca să te ducă vorba?

mare siguritate industria lor adeseori foarte
cetățenii. Cete întregi a comisionarilor și sam-
bunii noștri sunt recruteți din Ovrei și cei ce nu pot deveni comisionari se fac
în pungătorii dări Ovrei rusești, după cum
albumele facătorilor de rele, un contingent
de considerabil. Pe scurt; la invaziunea
vorba de elemente — abstractie facând
excepții, cari trebuie să deșteptă îngrijorile
serioase privitoare la rapoartele polițienești
de siguritate și economice, cu atât mai
că acești oameni se ferește de a-și căstiga
genul german, chiar și numai pentru ca
pot să subtrage de sub obligământul mi-
general.

Asadară aceste elemente sunt alungate
de poliție, pre cînd tuturor supușilor ru-
se se află aici, cari poartă o industrie cin-
pot arăta mijloacele necesare de subsis-
tă și dă încreștere de a petrece acolo.
Pentru cînd atâtă sgomot din partea
liberă? Pentru cînd nu împărtășesc ea
că mai deunădi sute de Ovrei ru-
sești, cari în America nu voiau să
sîrbi, s-au furiat în urma inițiativei
"Comitetului pentru sprințirea Ovrei-
sesei lipsită", în adăpostul Berlinului. În
deșteptăt acesti oameni în contra lor
poporului prin apucăturile lor cunoscute;
merica, unde au fost transportați pe spese
n'au voit să lucre, dar Berlinul să-i
lăsă pre cînd oameni în mod ospital?
departe tot nu merge "toleranță". Si dacă
ar fi vorba de o siluare a supușilor ru-
se omenie, de sigur că ambasadorul rusești
ar fi treveni."

Ovrei din România

și

"Kölnische Zeitung."

Publicăm aci, în traducția „Telegra-
f" un însemnat articol apărut în „Köl-
nische Zeitung", unul din cele mai însem-
nante ale Germaniei. Facem prin
un adevărat servită Ovrelor spe-
ciști, căci se vor putea încredința că
amea publică a Germaniei s'a luminat
privința lor și — cum s'a dis într'un
ul trecut — le arată ușa în tăcere.
în articolul:

„Într-un sens oare-care — Români însăși o
— populația israelită este un rău
în teatru. Cu toate acestea, a urmări pe Ovrei
în România tot atât de necesar pentru ori
să fie considerat ca un om de so-
ci și rufe curate sau hainele nerupte.
amea ovreiască este într-adevăr în România
sime politică și economică care cere neapărat
dăună. Situația nu se poate de fel com-
on cea din Germania, deși de obiceiu, Ro-
mânia și dă seamă de aceasta, pentru că
starea de lucruri din Germania cu cea
din România este în realitate enormă. Pentru
din Germania o idee de starea de lucruri
nu vînă cîteva cifre privitoare la partea
a României. Negrescii are 863 de locui-
tori care 673 sunt Ovrei;
Păltinenii 16,000 de locuitori, din care 10,000
Tergu Frumos 3000, din care 1800 Ovrei;

Iași 66,400, din care 36,000 Ovrei și așa mai
departe. Botoșani ar fi având după cum se
dice 12 biserici și 72 de sinagoge!!

Ovrei de pe aici, galatieni, bucovineni, sunt
cu totul habotnici. Cultul religios a devenit
la dinșii un fanatism împins până la petrificare;
superstiția maselor ovreesc întrece cu mult
pe acea a maselor celor mai inculte ale popu-
rului român de prin părțile cele mai infundate.
Prelungă aceasta Ovrelul indigen este de o mur-
dărie de necrește, cu apucături brutale și crude
și cu aplecări materialiste.

Scirile autentice culese în privința usurilor
supersticioase întrebuită de Ovrei la căsătorii,
nasceri și la unele casuri de moarte, sunt de astfel
de natură că nu se pot reproduce aici. Intoleranța
oară este caracterul fundamental al cul-
tului ovreiesc. La Sadagura, aproape de Cernăuți,
unde Ovrei sunt în majoritate, s'au întemplat
de curând turburări în cursul căror Ovrei au
comis grozăvii contra mici minorități de creștini.*)

În multe locuri din Galicia și Bucovina creș-
tinii sunt desesperați. Aci e o nouă Palestina, noi
suntem sclavii Ovrelor strigă ei.

Dacă consideră cineva murdăria disgustă-
toare în care trăiesc într-un chip miserabil aceea
rasă, care a degenerat foarte mult în privința
fizică, din cauza imensei sale înmulțire, dacă con-
sideră că cultul lor actual, care nu mai este decât
o caricatură nesuferită a religiunii lor originale,
dacă consideră că Ovrei n'au învățat după atâtă
convicție cu creștinii nici măcar să-și cărpească
hainele, ci se mulțumește, dacă li s'a rupt caf-
tanul, să pună de-asupra, unu, două, trei, până
ce o gaură acopere pe ceealătă, că această drojdie
a poporului lui Dumnezeu nu are mintea așintită
decât la căstig, că nici chiar femeile și fetele
celor bogăți nu-și țin în casă o floare, astfel că,
în Iași de exemplu, un străin deosebesce numai
decât o casă ovreiască de una de creștin, pentru
că cum vede o floare scie că acolo nu locuiesc
un Ovreu, — atunci va pricepe, și secula cineva
că, nu inofensivul Tigan care își caută numai
de traiu, ci Ovreul care nu are altă țintă în viață
sa decât să devină bogat cu ori-ce preț, este des-
prețuit ca un dobitoc murdar și urit ea un inamic,
care suge sângele și viața.

Dintre cei cinci sute de mii care locuiesc
în România sau mai bine disă în Moldova, de unde
se respăndește căte puțin ca un roiu de vespi
preste toată țeară, care monopolizează industria
și comerțul, care spionează toate slăbiciunile bo-
ierului și țărănumiului pentru ca să se prezinte cu
punga de cămătar în momentul de nevoie, din
acestia dic, sunt mulți cu averi colosale adunate
prin ruina a căte trei, opt, decese familii vechi
boieresci. Pre acestia și admiră și ca ei voiesc
să ajungă acele sute de mii de Ovrei, săraci cum
pliți, care vînd și cerșesc prin locurile publice,
pe stradă și prin gări, cerând un franc, un ban,
cinci parale, o coajă de pâne.

Chiar dacă din acel o sută de mii, ar re-
mâne săraci nouă-deci de mii, ar muri cinci mii
adunări generale.

^{*)} Autorul n'are cunoștință, se vede, de scandalul
brutal săvîrșit de Ovrei în Iași cu ocazia înmormântării
rabinului Șor.

să fie puși mai bine decât la mine. Am să ță-i
dau, dar nu astăzi, nici mâne; trebuie să mai
îngădui o di două, o săptămână, poate chiar și
două. Ia gândesc-te tu cu capul teu. Mi-ai
dat banii, pentru că sciai, că eu pot să-și scoț
și cînd dela datornici, fiindcă sunt om cu tre-
cere. Nu-i aşa?

Așa e! — răspunse Sofron.

Oamenii însă nu prea pot să-și plătească
acum și mă roagă să-și mai îngăduiu, — urmă
Busuioac. — Vrei tu să-și dau în judecată, să le
vînd casele, vrei tu să mă stric cu ei? —
Dacă face-o asta, nici într'un an nu țăi mai
vede banii.

Dă-mi-i dela D-Ta, — grăi ear Sofron, —
și fă apoi ce vrei cu dinșii.

Ba nu. Sofron! și întimpină ear Busuioac,
— căci și atunci tot acolo ar ajunge treaba.
Acum ei se silesc să plătească, fiindcă sciu, că
banii sunt ai tei; dacă sciu, că sunt ai mei, ar
dice, că eu sunt bogat și mai pot aștepta, și
nici, că șar gândi să plătească. — Nu e oare
mai cu minte să mai aștept, să stăruim tu însuți,
ca să-ți plătească, ear dacă nu vor, le spun,
că mă strîmtorez tu și îi strîmtorez și eu pe ei.

O să mă mai gândesc — dice Sofron.

(Va urma).

prin închisorii și ar emigra trei mii, tot rămân
două mii care s'au îmbogățit în dece ani, în dauna
Românilor.

Poporul a făcut deja de mult această ob-
servație, el o face în fiecare zi, de aceea nu
poate privi pe sărmănuș copil evreu, cerșesc
un usturoiu, decât ca o năpârcă înveninată,
care mai curând sau mai târziu îi va suge săn-
gele. Aci nu este ură din instinct, de rasă sau
de religie, aci este o convingere basată pe es-
periență.

Până acum, afară de câteva mici excep-
țuni, Evrei nu stăpânește decât banul. Legea-i
epresce de a cumpăra pămînt. Această oprire
avea rezultate și bune și rele. Evreul neputînd
cumpăra pămînt, prețurile rămâneau mici, din
cauza numărului restrîns de cumpărători, astfel
că un proprietar putea foarte lesne, pentru o datorie
relativ mică, să fie ruinat în cas de recolte
rele consecutive.

Când s'a proclamat independența, România
aveau o constituție prin care Evrei erau opriri
de a cumpăra imobile. Această disposiție era
contrarie principiului organic al statelor moderne,
că confesiunea nu poate să fie un motiv pentru
a privi pe cineva de drepturile cetățenesci. În
realitate, religiunea nu juca aci nici un rol. În
loc de Evreu s'ar fi putut pune foarte bine
cămătar. Însă principalele de Bismarck nu voiau
să recunoască independența României decât dacă
se va suprima acel articol din constituție. Ro-
mânia fură puși într-o grea poziție prin această
cerință. Dacă ar fi acordat Evreilor dreptul de
a cumpăra proprietăți, aceasta ar fi produs o re-
voluție socială. Pentru a scăpa din dilemă,
se întinse aceea interdicție asupra tuturor străi-
nilor. Astfel principiul ideal al egalității fu re-
spectat și necesitatea practică asemenea. Pro-
gresul terii se întărdește întră cîtvă, de oare ce
aceasta trebuia să depărteze capitalurile străine,
se speră însă că se vor putea scăpa proprietarii
de lațurile cametei prin institute de credit agricol
și finanțări.

ACESTE fapte vor explica în destul existența
urei contra Evreilor. Am vorbit în țară cu
oameni patrioți de o mare cultură și am vîdut,
că nimic nu i-ar putea scoate din convingerea lor.
Ura și persecuția Evreilor, pe care le găsim
în toată istoria, sunt manifestații regreteabile ale
luptei pentru existență, dar lupta aceasta este
cea mai viuă și mai grea între toate, ea impune
să nu se ia în considerație pentru alegerea
mijloacelor decât eficacitatea lor".

Cronica.

Primirea Imperatului în Ungaria de sud. Pentru alegerea de comitate din incidentul
primirei Maiestății Sale cu ocazia venirei la
manevrele dela Arad, a ținut comitatul Torontalului
în 11 a. I. c. comitatul Timișului astăzi,
ear comitatul Caraș-Severin va ține la 14 a. I. c.
adunări generale.

Decorație. Din Ischl se scrie, că Maiestățea
Sa a conferat contelui Wedell, atașatul mi-
liei dela ambasadura germană din Viena, or-
dinul Stului Stefan.

Furtună mare în Budapesta. În noaptea
din 9 spre 10 August s'a descărcat o furtună
asupra capitalei Ungariei, precum după aducerea
aminte a locuitorilor abia s'a mai întemplat.
Preste nouă ciasuri a ținut vremea grea cu o
putere, încât mulți țineau și venit judecata cea
din urmă asupra lor. Noaptea întreagă, aproape
necontent fulgeră și trăsnică și ploaie torențială
se revîrsa, încă canalurile, ne mai putînd cu-
prinde massele grozave de apă, au și crepat în
multe locuri. Organele poliției și pompierii au
lucrat toate noaptea, și încă în cealaltă zi cătră
ameați pompele mai erau în activitate întră
scoaterea apei din localitățile suterane ale caselor.
Stricării au căsunat potopul mai cu seamă în
părțile Budei. E însă o norocire, că n'a fost
perdere de om, ci numai vreo căteva case au
dărămat.

Din Bucovina. Ni se scrie din Cernăuți:

„În comitetul dietei s'au ales din partea
deputaților orașenesci dep. Voinarovici, din
partea celor din curia comunelor dl. de
Renei, din curia boerilor dl. Br. Symonovi-
cici Ignățiu, ear din partea întregiei dietelor
dl. Br. Nicolau Musteață. În curatoriul
scoalei agronomice s'au ales dl. Br. Ni-
colau Musteață și Br. Ignățiu Symonovi-
cici, ear în consiliu scolaristic al terii de-
putații Voinarovici și Br. Musteață. —
În comunele Oroftiana și Stubiena, ale

districtului Dorohoi din România, s'a ivit
după arătarea vice-consulatului austriac
din Botsianî dintr'a 30 Iulie 1884 Nr.
2006 pesta bovină. — Dilele acestea începă
în Cernăuț manevrele corpului
al XI., din care cauza sosi în Cernăuț
garnizoana din Colomea, Stanislau și ar-
tileria din Leov. La 26 I. c. se va întregi
corpul cu batalionele de milă teritorială
din Bucovina, adecă Cernăuț, Suceava,
Rădăuți și Coțmani cum și din Zalarey
și Colomea din Galitia.

Călătoria Tarului. Conform scirilor din
Petersburg părechea domitoare a Rusiei va în-
treprinde o călătorie în lăuntru imperiului. Împăratul și împărăteasa, moștenitorul de tron, ministrul de interne, ministrul de curte și numără-
roasă suită vor începe călătoria la 24 August n.
Vor merge mai întâi în Varșovia, de aci la
Moseva și Kromna, unde s'a refugiat Mihail
Feodorovics, străbunul casei Romanov, când a
fost persecutat de Poloni. Dela Costromă Tarul
va merge pe teritorul Cazacilor dela Don. Că-
lătoria va fi în 3—4 săptămâni.

Afacerea Bardowski. Scirile din Var-
șovia spun, că poliția continuă cu urmărirea con-
spiratorilor. Agitația e cu atât mai mare, cu
cât diareile le e opriță a serie despre aceste lu-
cruri. În afacerea lui Bardowski au arăstat nouă
persoane, dintre cari publicul cunoaște numai nu-
mele lor cinci înșii. Între conspiratorii se află și
mulți studenți de gimnasiu. Sensație mare a făcut
arestarea unui fabricant de lumini bogat. În casa
acestuia au închiriat nihilistii locuință săpând de
aci mine pe sub stradă, pe care aveau să treacă solu-
ția la manevre. În Varșovia s'a învenit un lo-
ceten din numele Weinmann în momentul, când
era să pună poliția mâna pe el. Dinsul servise
în reg. Chartow, a fost însă demisionat sub pre-
text de conspirație. S'au făcut multe arăstări
de ofițeri în Petersburg și în alte locuri. S'au
suspectat și pus sub pază patru profesori de
universitate, doi din Moscova, unul din Kiev și
unul din Karkow.

Bibliografie.

„Biserica și Scola." Foile bisericești,
școlastică literară și economică. Arad 29 Iulie
(10 August) 1884. Anul VIII. Nr. 31. Su-
mar: Cătrăon. citorii ai foii "Biserica și Scola." — Învățătorul ca membru al societății. — Din
comitatul Aradului în Iulie 1884. — Despre in-
strucție publică în China. — În loc de po-
lemie. — Diverse. — Concurse.

Listă de contribuiri

pentru
ajutorarea studentilor români nenorocați.

Transport din Nr. 87 . fl. 30.—
Eugen Brote, proprietar . . . . . 5.—
Nicolae Cristea, ases. consistorial . . . . . 5.—
Simeon Popescu, protopresbiter . . . . . 5.—
Dr. Ioan Crișan, profesor la institutul Andreian . . . . . 1.—
Suma . fl. 46.—

Sibiu, 31 Iulie v. 1884.

Alte contribuiri binevoitoare se vor cîuta
în public. Redacțunea.

Serviciul telegrafic

al

"TRIBUNEI".

Budapesta, 12 August n. Ancheta
techno-politică a garei centrale de per-
soane dela calea ferată a statului s'a fă-
cut astăzi

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta
dela 11 August st. n.

Grâu (din Banat) 72—75 Kilo fl. — pănă fl. — 76—80 Kilo fl. — pănă —, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. — pănă —, 76—80 Kilo fl. 8.50 pănă 8.95, (de Alba-regală) 72—75 Kilo fl. — pănă —, 76—80 Kilo fl. 8.40 pănă 8.90, (de Bacska) 72—75 Kilo fl. — pănă —, 76—80 Kilo fl. 8.40 pănă 8.80.
Săcăra (ungurească) 70—72 Kilo fl. 7.25 pănă 7.50. Oră (nutret) 60—62 Kilo fl. 6.70 pănă 7.—; (de berearie) 62—63^{1/10} Kilo fl. 7.50 pănă 10.—.
Ovăs (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.60 pănă 6.85.
Cucuruz (de Banat) dela fl. 6.60 pănă 6.65; de alt soiu fl. 6.55 pănă 6.60.
Rapița fl. 11^{2/8} pănă 12^{2/8}; de Banat fl. 11.— pănă 11^{2/8}.
Mălaiu (unguresc) fl. 7.75 pănă 8.25.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.97 pănă 8.99 (per Sept.-Oct.) — Kilo fl. 8.57 pănă 8.59.
Săcăra (primăvară) 69^{1/10} Kilo fl. 6.06 pănă 6.08.
Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 6.— pănă 6.08.
Rapița (Aug.—Septembrie) fl. 12.75 pănă 12.75.
Spirt (brut) 100 L. fl. 27.75 pănă 28.25.

Bursa de Viena

din 11 August st. n. 1884.

Rentă de aur ung. 6 ^{1/2} %	122.15
" " hârtie 4 ^{1/2} %	92.40
" " hârtie 5 ^{1/2} %	89.10
Imprumutul căilor ferate ung.	142.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	96.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 2-a (emisiune)	118.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 3-a (emisiune)	102.—
Bonuri rurale ung.	101.25
" " cu cl. de sortare	101.25
" " bănește-timișene	101.25
" " cu cl. de sortare	101.25
" " transilvane	101.25
" " croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.—
Imprumut cu premiu ung.	117.25
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	115.50
Rentă de hârtie austriacă	81.—
" " argint austriacă	81.80
" " aur austriacă	103.75
Losurile austri. din 1860	135.—
ACTIONELE BĂNCII ASTRO-UNGARE	860.—
" " de credit ung. austr.	317.25
Scrierii fonciarii a le instituit de cred. și ec. „Albina“	315.50
Argintul	101.50
Galbeni împărați	5.75
Napoleon-d'ori	9.64
Mărți 100 imp. germane	59.55
Londra 10 Livres sterline	121.50

Bursa de Budapesta

din 11 August st. n. 1884.

Renta de aur ung. 6 ^{1/2} %	122.—
" " hârtie 4 ^{1/2} %	92.35
" " hârtie 5 ^{1/2} %	89.15
Imprumutul căilor ferate ung.	142.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	96.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 2-a (emisiune)	118.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 3-a (emisiune)	102.—
Bonuri rurale ung.	101.25
" " cu cl. de sortare	101.25
" " bănește-timișene	101.25
" " cu cl. de sortare	101.25
" " transilvane	101.25
" " croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.—
Imprumut cu premiu ung.	117.25
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	115.50
Rentă de hârtie austriacă	81.—
" " argint austriacă	81.80
" " aur austriacă	103.75
Losurile austri. din 1860	135.—
ACTIONELE BĂNCII ASTRO-UNGARE	860.—
" " de credit ung. austr.	317.25
Scrierii fonciarii a le instituit de cred. și ec. „Albina“	315.50
Argintul	101.50
Galbeni împărați	5.75
Napoleon-d'ori	9.64
Mărți 100 imp. germane	59.55
Londra 10 Livres sterline	121.50

Bursa de București.

Cota oficială dela 10 August st. n. 1884.

Renta amort. (5%)	Cump. 94 ^{3/4} vînd.
— Rur. conv. (6%)	95 ^{1/2}
Impr. oraș. București	97.75
Banca națională a României	1406
Act. de asig. Dacia-Rom.	344 ^{1/2}
Credit mob. rom.	206.—
Act. de asig. Națională	240.—
Scrierii fonciare urbane (5%)	87.50
Societ. const.	26.35
Schimb 4 luni	—40
Aur	—1 ^{1/2} %

Merită atențione! [51] 13

Epilepsie
bolnavi de convulsiuni și de nervi
afă ajutor sigur prin metodul meu.
Onorar numai după succese învederate.
Tractament prin epistole. Sute s-au vindecat.

Prof. Dr. Albert.

Paris, 6, Place du Trône.

Mersul trenurilor pe liniele orientale ale căii ferate de stat r. u.**Budapesta—Predeal****Predeal—Budapesta****Budapesta—Arad—Teiuș****Teiuș—Arad—Budapesta****Copșa mică—Sibiu**

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copșa mică—Sibiu			
	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren accelerat		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus			
Viena	8.25	8.35	3.30	8.00	București	7.15	—	—	Viena	8.25	8.35	Teiuș	2.39	9.50	8.20	Copșa mică	11.10	2.20	6.41
Budapesta	8.00	6.55	9.45	2.47	Predeal	1.09	—	—	Budapesta	8.00	6.55	Alba-Iulia	3.40	10.42	9.10	Şeica mare	11.40	2.56	7.11
Szolnok	11.24	10.55	12.18	6.36	Timiș	1.33	—	—	Szolnok	11.14	12.28	Vințul de jos	4.04	11.09		Loamneș	12.23	3.45	7.54
P. Ladány	2.01	2.04	1.59	10.09	Brașov	2.06	—	—	Arad	3.85	5.30	Șibot	4.35	11.43		Ocna	12.57	4.25	8.25
Oradia mare	4.11	5.13	3.20		Feldioara	2.16	6.30	5.45	Glogovăț	4.00	6.20	Orăștie	5.02	12.13		Sibiu	1.20	4.51	8.48
Várad-Velencez	4.21	9.37	3.25		Apatia	2.44	7.09	6.28	Gyorok	4.16	6.39	Simeria (Piski)	5.44	1.22					
Fugyi-Vásárhely	4.29	9.45	—		Agostonfalva	3.03	7.41	7.07	Pauliș	5.02	7.39	Deva	6.05	1.48					
Mező-Telegd	5.02	10.28	3.56		Homorod	3.18	8.09	7.42	Radna-Lipova	5.25	8.11	Branică	6.34	2.21					
Rév	5.46	11.41	4.31		Hașfaleu	3.51	8.53	8.51	Conop	5.57	8.49	Ilia	7.01	2.54					
Bratca	6.09	12.15	—		Sighișoara	4.51	10.18	10.52	Bérzova	6.18	9.18	Gurasada	7.15	3.09					
Bucia	6.27	12.48	—		Elisabetopol	5.11	10.55	11.56	Soborșin	7.11	10.27	Zam	7.49	3.48					
Ciucia	6.52	1.48	5.28		Mediaș	5.39	11.36	12.43	Conop	7.48	11.18	Soborșin	8.32	4.37					
Huedin	7.32	3.21	6.01		Copșa mică	6.00	12.11	1.23	Gurasada	8.22	11.57	Bérzova	9.19	5.30					
Stana	7.51	3.54	—		Micăsasa	6.29	12.35	2.07	Ilia	8.40	12.27	Conop	9.40	5.58					
Aghiriș	8.12	4.34	—		Blaț	7.02	1.29	3.06	Radna-Lipova	10.16	6.38	Radna-Lipova	10.16	8.24					
Ghimbău	8.24	4.52	—		Crăciunel	—	1.45	3.22	Pauliș	10.32	6.56	Pauliș	10.32	8.41					</td